

Streszczenie

Fizjoterapia należy do względnie młodych specjalności medycznych. Atrakcyjność i zainteresowanie tą dziedziną nauki potwierdzają zarówno liczba fizjoterapeutów w Polsce jak i Niemczech oraz liczba studentów kształcących się na tym kierunku. Znaczenie fizjoterapii w naukach medycznych wynika z tego, że znajduje ona zastosowanie w każdej specjalności z tej dziedziny. Zabiegi fizjoterapeutyczne wykorzystuje się w celach leczniczych i prewencyjnych.

Głównym celem rozprawy była analiza porównawcza kształcenia i rozwoju zawodowego fizjoterapeuty w Polsce i Niemczech. Gromadzenie materiału badawczego trwało od listopada 2017 roku do marca 2018 roku. Terenem badań były terytoria dwóch państw: Polski i Niemiec. Badanie odbywało się w dwóch etapach: pilotażowym i badania właściwego. Ze względu na fakt, że nie przeprowadzono wcześniej procesu adaptacji językowej, czy też walidacji, zrealizowano badania pilotażowe, których celem było potwierdzenie, że stworzony kwestionariusz jest zrozumiały dla uczestników badania i pozwoli na prawidłową analizę wyników w szerszej grupie badanej. Próbę badawczą stanowiło łącznie 60 fizjoterapeutów (po 30 z Niemiec i Polski). Z kolei w badaniu właściwym wzięło udział 565 fizjoterapeutów z Polski i 560 z Niemiec.

Rozprawa składa się z części teoretycznej, badania własnego i wyników, dyskusji i wniosków. W części teoretycznej przybliżono podstawowe zagadnienia związane z kształceniem i rozwojem zawodowym fizjoterapeutów w Polsce i w Niemczech (funkcjonowanie i uwarunkowania współczesnego rynku pracy, zawód fizjoterapeuty w Polsce i w Niemczech, klasyfikację zawodów i specjalności – miejsce fizjoterapeuty, porównanie systemów kształcenia w zawodzie fizjoterapeuty, kompetencje i rozwój zawodowy fizjoterapeuty. W części badawczej opisano cel pracy, materiał i metody (dobór badanych grup i organizację badań, narzędzia badawcze, analizę statystyczną). Analiza wyników badań dotyczyła części pilotażowej i badań przeprowadzonych na próbie reprezentatywnej. Na podstawie rozważań teoretycznych i analiz empirycznych przeprowadzono dyskusję wyników i sformułowano wnioski końcowe.

Odnosząc się do autorskiego badania, przeprowadzonego na reprezentatywnych próbach fizjoterapeutów z Polski (565 osób) i Niemiec (560 osób). Należy wskazać, że zarówno w przypadku fizjoterapeutów z Polski i jak Niemiec większość osób uczestniczących w badaniu stanowiły kobiety. W zakresie wykształcenia wykazano znaczące różnice. Fizjoterapeuci w

Polsce posiadają przede wszystkim wykształcenie wyższe. Natomiast w Niemczech zdecydowana większość fizjoterapeutów posiada wykształcenie zawodowe. W związku z tym znaczące różnice występowały również w ukończonych etapach kształcenia fizjoterapeuty. W przypadku fizjoterapeutów z Niemiec, było to wykształcenie zawodowe, a większość fizjoterapeutów z Polski posiadało wykształcenie wyższe na poziomie studiów licencjackich.

Odpowiedzi fizjoterapeutów z Niemiec i Polski dotyczące oceny warunków studiowania (wyposażenia sal w pomoce i narzędzia dydaktyczne) różniły się. Większość fizjoterapeutów z Niemiec oceniła ten aspekt bardzo dobrze. Z kolei w przypadku polskich fizjoterapeutów odpowiedzi były nieco bardziej zróżnicowane. W zakresie oceny kompetencji społecznych, fizjoterapeuci z Niemiec także ocenili je bardzo dobrze, a w polskiej grupie - dobrze. Niemieccy fizjoterapeuci oceniali swoje przygotowanie praktyczne do wykonywania zawodu przede wszystkim dobrze. Z kolei polscy fizjoterapeuci ocenili ten aspekt bardzo dobrze. Fizjoterapeuci z Niemiec w trakcie swojej kariery zawodowej odbywali przeciętnie 4,99 szkoleń (mediana 3). Fizjoterapeuci z Polski odbywali przeciętnie mniejszą liczbę szkoleń - 2,26 (mediana wyniosła 2). Perspektywy przyszłości zawodu fizjoterapeuty - fizjoterapeuci z Polski wskazywali skrajne odpowiedzi, większość oceniła perspektywę jako marną. Natomiast fizjoterapeuci z Niemiec wskazali w zdecydowanej większości, że jest to zawód z przyszłością.